

{besps}gozze19|sdur=4|fdur=3|align=3|width=500|height=290|ctrls=1|csort=4123-5|steps=60
{/besps}

{besps_c}0|1.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Участници в литературно-музикалната вечер, посветена на Гоце Делчев и техни фенове {/besps_c}

{besps_c}0|2.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Г-жа Търгова заедно с Габриела, Стиляна, Йордан и Калоян в родната къща на Яворов {/besps_c}

{besps_c}0|3.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Минчо Денев като Гоце Делчев {/besps_c}

{besps_c}0|4.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Габи и Минчо пресъздават страха на македонските българи от турците{/besps_c}

{besps_c}0|5.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Тримата войводи - Йордан, Минчо и Калоян {/besps_c}

{besps_c}0|6.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|"Да живее Македония!" - викат тримата македонски четници {/besps_c}

{besps_c}0|7.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Стиляна започва разказа за живота на Гоце Делчев {/besps_c}

{besps_c}0|8.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Стиляна и Габи - увлекателни истории за детството на Гоце {/besps_c}

{besps_c}0|9.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Стиляна разказва за любовта на македонския народ към Гоце{/besps_c}

{besps_c}0|10.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Минчо Денев описва Гоце чрез думите на Яворов{/besps_c}

{besps_c}0|11.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Йордан Танев е приковал погледите върху себе си{/besps_c}

{besps_c}0|12.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Стиляна готова да се включи в историите за Гоце Делчев{/besps_c}

{besps_c}0|13.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Петимата разказват какъв учител е бил Гоце{/besps_c}

{besps_c}0|14.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Габи и нейната история за Гоце Делчев{/besps_c}

{besps_c}0|15.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Йордан и Минчо пресъздават разпит на Гоце Делчев от каймакамина на град Щип{/besps_c}

{besps_c}0|16.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Разказът за живота на славния македонски войвода е към своя край{/besps_c}

{besps_c}0|17.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Смъртта на Гоце Делчев{/besps_c}

Т. Търгова

Saturday, 18 May 2019 16:29 - Last Updated Saturday, 18 May 2019 18:07

{besps_c}0|18.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Г-н Тодор Иванов подарява книги на участниците в „Гоце Делчев – болката Македония“{/besps_c}

{besps_c}0|19.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Поздравления и за г-жа Търгова{/besps_c}

{besps_c}0|20.jpg|Гоце Делчев – болката Македония|Заслужени цветя и аплодисменти{/besps_c}

116 години от смъртта на големия македонски войвода Гоце Делчев беше поводът, заради който на 16 май, в къща музей Пейо Крачолов Яворов“, петима представители на СУ “Пейо Крачолов Яворов“ припомниха чрез **разказ и драматизация живота на войводата и това бяха Габриела Върнчева, Стиляна Гърчева, Минчо Денев, Йордан Танев и Калоян Манев под ръководството на г-жа Стоянка Търгова, а разказаните истории бяха изцяло стъпили върху думите на Пейо Яворов, първият разказвач на живота на Гоце.**

Вечерта, посветена на Гоце Делчев, беше организирана от Фондация “Пейо Яворов“ в лицето на нейния председател г-н Тодор Иванов, МФ за културно сътрудничество и съревнование „Гоце Делчев“ и къща музей „Пейо Крачолов Яворов, като за участие в нея бяха поканени и мецосопранът Десислава Тодорова и пианистката Галина Апостолова.

Самият Яворов казва за Гоце следните думи, които бяха предадени на публиката от Минчо, чудесно превъплътил се в ролята на Гоце Делчев: „Аз бях другарувал с Гоце Делчев вече дълго време в София, другарувахме и после из Македония. Но помисля ли за него, той стои пред очите ми все такъв - с кама, револвер и патрондаш на кръста, с праметната зад рамо светла манлихера, Гоце приличаше на някакво хайдушко божество. Китка тъмнокестеняви коси се подаваха над високо ясно чело, подпряно от леко смръщени вежди. Валчесто мургаво лице се озаряваше от големи кафяви очи, с поглед обикновено кротък, но готов да заблести като нож при най-малка тревога... И в този общи вид имаше нещо извънредно меко и същевременно упорито, нещо извънредно

нежно и същевременно заповедническо, нещо кой знае как мечтателно и винаги стремително и победно.“

Габриела, Стиляна, Минчо, Калоян и Йордан разказаха на всички, които бяха в експозиционната зала на музея, за детството на Гоце Делчев, преминало под постоянните грижи на майка му Султана и баща му Никола Делчев; за това как деветнайсетгодишен, той отива в Кукуш, целува ръка на разплаканите си родители, прощава се с пет сестри и три по-малки братчета, дохожда в България и облича мундира на юнкер; за това как будният юноша твърде бързо се ориентира в политическия живот на княжеството и разбира всичката пустота на ония надежди, с които се храни дотогава македонския българин; за неговото учителстване; за четите, които е предвождал; за смъртта на брат му Мицо; за идеите му за освобождение на Македония; за срещите му с Яворов; за кротостта, с която е повеждал хората след себе си; за любовта на македонския народ към най-близкия, най-любящия свой учител, приятел и син, в когото търси упование и истина, търси всичко; за неговата смърт...

Историите за Гоце Делчев, както и изпълнението на петимата участници във възпоменателната вечер, трогнаха публиката и те получиха заслужени цветя и аплодисменти в края на своето изпълнение.

{artsexylightbox path="images/stories/gozze19" downloadLink="true" }